Psalmus

Expositio Psalmi. LXXXIII

Quã dilecta tẽ. Titul⁹. In finẽ ꝓ torcularib⁹ psalm⁹ filijs chore. In priori psalmo orauit accelerari iudiciũ et secũdũ christi aduẽtũ: Hic aũt desiderat intrare ĩ cęlestes mãsiões/q̃s laudat. Ad q̃s ꝑ multas tribulatiões oportet intrare: sicut et christũ oportuit pati ⁊ ita intrare ĩ gl̃iã suã: Luc. xxiiij. d. Vñ is ē sensus tituli. Psalm⁹ iste dirigens nos: in finẽ. i. in christũ/ ꝓnit filijs chore. i. ĩmitatorib⁹ christi ĩ loco calũarię crucifixi: ꝓ torcularib⁹. i. ꝑ pressiõib⁹ ne in eis deficiãt: sed ipsi q̃si vinũ ꝑ torcular ad cellariũ ꝑ eas desiderãt intrare ĩ ęt̃na tabnacula. Intẽtio est incitare desideriũ ad ęt̃nos amorẽ. Modus. Tres sũt ꝓtitiões. In ꝑma agit de inęstimabili desiderio ęt̃nę patrię/ q̃d se hẽ oñdit. In secũda exponit q̃ auxilio pueniat illuc: ibi: Btũs vir cui ē auxiliũ. In tertia orat petẽs sibi illud auxiliũ/ humiltãs se vt impetret/ a q̃ innocẽtes asserit nõ priuari: ibi: Dñe deus vtutũ. Primo g̃ desideriũ suũ oñdit/ cũ admiratiõe dicẽs:

a Quã dilecta tabernacula tua dñe vtutũ. Tabnacula ista sũt mãsiones illę cęlestes: de q̃bus Job. xiiij. a. In domo p̃ris mei mãsiones multę sũt. In q̃bus velut vinũ in cellario/ reponunt aię sct̃ꝝ de torculari ⁊ pressiõe tribulationũ ventẽtes. Apoc. vij. d. Hi sũt q̃ venerũt ex magna tribulatiõe ⁊ lauerũt stolas suas ⁊ dealbauerũt eas ĩ sanguĩe agni: ĩõ sũt añ thronũ dei. Et hęc dicẽs inuitat nos ad ꝓsideratione ĩstoꝝ tabnaculoꝝ. Quę ꝓsideratio generat quattuor ĩ recte ꝓsiderãtib⁹. Primũ ē dilectio: Vñ dic̃: Quã dilecta tẽ. Scõm ē desideriũ: Vñ dic̃: Cõcupiscit aia mea ĩ atria dñi. Tertiũ est defect⁹ a carnali sapia: Vñ dic̃: Et deficit. Quartũ est exultatio: Vñ dic̃: Cor meũ ⁊ caro mea exultauerũt ĩ deũ viuũ. Dic̃ g̃: Quã dilecta/ sũt/ tabernacula tua. De q̃b⁹ Luc. xvj. c. Facite amicos de mamona iniq̃tat/ vt cũ defecerit/ recipiãt vos ĩ ęt̃na tabnacula. Esa. xxxiij. c. Respice sion solẽnitates ciuitat/ nr̃ę: oculi tui videbũt ciuitatẽ hierusalẽ opulẽtã: tabnaculũ q̃d nequaq̃ trãsferri poterit. b Dñe vtutũ/ cęlestiũ. i. angeloꝝ q̃s nob̃ in auxiliũ mitt/. q. d. valde sũt dilecta ⁊ diligẽda. Et possumus assignare plures rõnes q̃re dilecta ⁊ diligẽda sũt: videlz: Primo ꝓ̃ libtatẽ quę ibi ē. Gal. iiij. d. Illa q̃ sursũ est hierusalem libera ē: quę ē mat̃ nr̃a: Ista autẽ seruit cũ filijs suis: Sz sic̃ d̃z Roma. viij. d. liberabit̃ a seruitute corruptiõis in libtatẽ glorię filioꝝ dei. Scõo ꝓ̃ lęticiã verã ⁊ purã. Ps̃. Sic̃ lętantiũ oĩm hitatio ē in te. Hic autẽ nõ est vera aut pura lęticia: ꝯ falsa ⁊ mixta. Amos. vj. d. Lętamini ĩ nihilo: ecce falsitas. Prouer. xiiij. b. Risus dolore miscebit̃: ecce mixtio. Sz ibi oĩs dolor aberit. Apoc. xxj. a. Absterget de⁹ oẽz lachrymã ab oculis sct̃ꝝ: et mors vltra nõ erit neq̃ luct⁹ neq̃ clamor neq̃ dolor erit vltra/ qm̃ prima abierũt. Tertio ꝓ̃ oĩm cupitoꝝ adeptionẽ. Esa. xlix. c. Nõ esuriẽt neq̃ sitiẽt ⁊ non pcutiet eos ęstus ⁊ sol: quia miserator eoꝝ reget eos et ad fontes aquarum potabit eos. Quarto propter pacem continuam ⁊ indeficientem. Esa. xlviij. d. Utinam attendisses mandata mea: facta fuisset sicut flumen pax tua. Flumen est indeficiẽs ⁊ iugit̃ fluit: sic pax ęt̃na. Esa. lx. b. Pac/ nõ erit finis. Quinto ꝓ̃ oĩmodã securitatẽ. Judic/. xviij. c. Vidim⁹ terrã valde opulẽtã ⁊ vberẽ: venite possideam⁹ eã: nolite timere: nolite negligere: intrabim⁹ ad securos ĩ regionẽ latissimã. Esa. xxxij. d. Sedebit ꝓ̃ls me⁹ ĩ pulchritudĩe pac/ in tabnacl̃is fiducię/ ⁊ ĩ requie opulẽta. Sexto ꝓ̃ ꝓpetuã sanitatẽ. Esa. lxv. d. Scõm dies ligni erũt dies ꝓ̃ li mei: Scõm dies scz ligni vitę: de q̃ Gen̄. iij. d. Ne forte mittat manũ suã ⁊ sumat etiã de ligno vitę ⁊ viuat ĩ ęt̃nũ. Septio ꝓ̃ honestissimã societatẽ. Ps̃. Cõfitebor tibi dñe ĩ toto corde meo: ĩ cõsilio iustoꝝ ⁊ ꝓgregatiõe. Octauo ꝓ̃ aptã dei visionẽ. Esa. xxxiij. c. Regẽ in decore suo videbũt. j. Job. iij. a. Videbim⁹ eũ sicuti ē. Propt̃ ꝯ g̃ dic̃: Quã dilecta tabernacula tua dñe vtutũ. Nume. xxiiij. a. Quã pulchra tabnacula tuã iacob: tẽtoria tua israel vt valles nemorosę ⁊ horti iuxta fluuios irrigui/ vt tabnacula q̃ fixit dñs. Et quia ita dilecta: ideo

c Cõcupiscit aia mea/ vt tãseat/ f In atria dñi. i. cęlestis tẽpli. Ps̃. Stãtes erãt pedes nr̃i. i. affect⁹ ⁊ intellect⁹/ vel cogitatio ⁊ affectio: in atriis tuis hierusalẽ. Atria tẽpli cęlestis sũt claustra/ vel stat⁹ ecclię militãt/: ꝑ q̃ itrat̃ in tẽplũ. Bñ̃s Bern̄. Tria sũt hic: scz tabnacula/ atria/ dom⁹. In tabnaculo/ gemit⁹ pęnitẽtię: in atriis/ gust⁹ lęticię: ĩ domo/ sacietas glorię. Prima ē dom⁹ actionis: scõa oãonis: tertia exultatiõis ⁊ epulatiõis ⁊ admirationis. Vñ Ps̃. Trãsibo ĩ locũ tabnaculi admirabil̃ vsq̃ ad domũ dei: ĩ voce exultatiõis ⁊ ꝓfessiõis son⁹ epulant/. In tabernaculis sũt sancti: in atriis securi: in domo dñi. Vñ. j. Btũ q̃ habitãt ĩ domo tua dñe: in sęcula tẽ. d Et/ qz nõ põt habere q̃d ꝓcupiscit: deficit. i. languet amore: sicut sponsa quę ꝓcupiscebat ⁊ deficiebat/ cũ dicebat/ Cant/. v. b. Quęsiui et nõ inueni illũ: vocaui ⁊ nõ rñdit mihi. Et post pauca: Adiuro vos filię hierusalẽ: si iueneri/ dilectũ vt nũciet/ ei/ qz amore langueo. Filię hierusalẽ/ sũt aię sctõꝝ quę sũt iam ĩ illa supna hierusalẽ. Hęc inuenerũt dilectũ ⁊ nũciãt ei de ecclesia militante: et de aiab⁹ q̃ adhuc in ergastulo corpis positę dissolui cupiũt ⁊ esse cũ christo/ qz amore languent. Iste aũt defect⁹ tristiciã habet: qz spes q̃ differt affligit aiaz: Prouer. xiij. b. Sed nõ sine gaudio ē iste defect⁹: Vñ addit: Cor meũ et caro mea exultauerũt/ spe/ in deũ viuũ. Uel sic/ Deficit aia. i. nõ sufficit portare gaudiũ q̃d inuenit in ꝓcupiscendo. Ecch. ij. a. Hęc visio similitudĩs glorię dñi: vidi ⁊ cecidi in faciẽ meã. Ibi dic̃ Greg⁹. In quãtã miseriã cecidim⁹: q̃ bonũ ad q̃d creati sum⁹ ferre nõ possum⁹. e Aia q̃ deficit ĩ

* hoc fm tres vires.

Põt ꝯ totũ legi allegorice de ecclesia militãte: q̃ in tabnacul̃ p̃ñt militię pugnat. Et ꝯ expositio ē ĩ Glo. vñ omittam⁹ eã: Et moralit̃ d̃ religiõe exponam⁹. a Quã dilecta tabernacula tẽ. Sz ꝓ̃ie cõpetit religioni: qz claustra sũt tabnacula vbi sũt expediti milites christi/ q̃s forti⁹ pugnare oportet: qz a diabolo forti⁹ impugnant̃. Vñ Ecc̃j. ij. a. Fili accedẽs ad seruitutẽ dei: sta ĩ iusticia ⁊ timore: ⁊ p̃para aiaz tuã ad tẽptationẽ. Sic pharao relict⁹ a filijs israel̃ egressis de egypto/ eos vehemẽti⁹ ꝓsecut⁹ ē: Exo. xiiij. Quã pulchra tabnacula tua iacob: ⁊ tẽtoria tua israel̃: vt valles nemorosę: sic̃ horti iuxta fluuios irrigui: vt tabnacula q̃ fixit dñs: q̃si cedri ꝓ̃e aquas. Per iacob significant̃ in religiõe ĩcipiẽtes ⁊ pficiẽtes: q̃ luctant̃ ⁊ supplãtãt. Per israel/ pfecti q̃ videt̃ deũ in ꝓtẽplatiõe: q̃rũ tabnacl̃a quondã fuerũt pulchra ⁊ dilecta deo ⁊ hoib⁹: qz religio erat vt valles nemorosę: ꝑ humilitatẽ ⁊ bonoꝝ operũ fructificationẽ. Ps̃. Valles abũdabũt frumẽto: Et sicut horti iuxꝝ aq̃s irrigui: qz plãtata virtutib⁹/ ⁊ clausa fossato paupertat/: ⁊ sepe obseruãtiarũ/ ⁊ aq̃s lachrymarũ ⁊ gfarũ rigata. Et erat vt tabnacula q̃ fixit dñs ꝑ pstãtiã ⁊ pseuerantiã: q̃si cedri ꝓ̃e aq̃s/ ꝑ vir̃ę altitudinẽ ⁊ odorẽ bonę famę. In religione enĩ solebãt esse cedri multę. i. hoĩes magni vita ⁊ redolẽtes fama: nunc autẽ videt̃ incurrisse illam maledictionẽ: Job. xviij. c. Habitẽt ĩ tabnaculo illi⁹ socij ei⁹ q̃ nõ est: asperget̃ in tabnaculo illi⁹ sulphur. q. d. nõ sũt ĩ religiõe magni viri: ꝯ q̃si nihili: nõ bonũ odorẽ alijs p̃stãtes ꝯ fetorẽ. Hoc aũt nõ ꝓ oĩb⁹ dico ꝯ ꝑ q̃busdã. Sũt enĩ ⁊ semp erũt multi boni religiosi in q̃rũ ꝓsona ꝯ loquit̃ ꝓ̃ba: Quã dilecta tabernacula tua dñe. q. d. religiosus: amabilis valde ē religio ⁊ eã diligo. c Cõcupiscit ⁊ deficit aia mea/ deum qui solus ē ꝓcupiscẽdus: qz ĩ ipo oia habẽt̃. Prouer. xj. c. Desideriũ iustoꝝ ē oẽ bonũ. Ps̃. Quẽadmodũ desiderat ceruus ad fontes aq̃ꝝ: ita desiderat aia mea ad te de⁹. d Et deficit ab humore mũdano ⁊ carnali: qz gustato spũ desipit oĩs caro: e Aia/ dico tẽdẽs/ f In atria dñi/ cęlestia ꝑ desideriũ. Sup ꝯ dic̃ Greg⁹. Quidam cęlestia appetũt: sed adhuc a

* terrenis delectationib⁹

Ps. 121.

Ps. 41.

Ps. 64.

Ps. 86.

Ps. 110.

hoc fm tres vires. Rationabilis enī deficit ī illo lumīe inac/
cessibili: qō significatū est in paulo: Actl. ix.a. qñ circūfulsit
eū lux de cēlo: et cecidit ī terrā. Cōcupiscibilis deficit/tantaz
Ps.118. suauitatē nō sustinens. Ps. Defecit in salutari tuo aīa mea.
Irascibilis deficit/ad tantā arduitatē ascēdere nō valēs. Da
niel.x.b. Vidi visionē
magnā hāc ⁊ non re/
māsit ī me fortitudo:
Al ⁊ Ram et ⁊ species mea imu/
tata ē in me/ et emar/
cui: nec habui in me
Al ⁊ sibi quicq̄ virīū. Nec est
Al ⁊ ponat mirū si modo deficit
aīa corpe grauata: ⁊ non pōt cape illud gaudiū qō replebit ⁊
aiam glorificatam ⁊ corpus glorificatum: de quibus addit:
a Cor meū ⁊ caro mea. i. aīa et corp⁹: b Exultaue/
rūt. i. exultabūt: c In deū viuū: qz ibi in ꝯcordia erūt
ambo inuicē/ ⁊ ꝯcordēt exultabūt: modo autem discordant et
Gal. v.c. caro ꝯcupiscit aduersus aīaz/ ⁊ frequenē captiuat eā ⁊ facē ex/
ultare/ nō in deū viuū/ ⁊ ī deū mortuū. s. in pctm. Ad differē
tiam enī pctōr ⁊ idolor dicit: deū viuū. Vel/ viuū: qz fa
cit viuere corpus ⁊ aiam: illa ꝯo faciūt mori. Vel de p̄senti
pōt legi. a Cor meū ⁊c. exultauerūt ⁊c. nūc in spe: qz
Ps.121. sperāt se puenire ad illa tabnacula. Ps. Lētat⁹ sum in his q̄
dicta sūt mihi: ī domū dñi ibim⁹. Hoc ē qō sequit: d Ete
nim. q.d. merito erit ī futuro/ et est in p̄senti gaudium mihi.
Quia/ e Passer iuenit sibi domū ⁊ turtur nidū vbi
reponat pullos suos. i. aīa mea inuenit cēlestē mānsionez
ad quā veniēs secura ē/ ⁊ gaudēs sicut/ passer/ veniēs de sil/
ua ad domū: g Et turtur. i. aīa hic pēnitens ⁊ gemens/
inuenit/ h Nidū. s. eternū tabnaculū: i Vbi repo/
nat pullos suos. i. opa bona ne pdanē: q̄ tūc ibi reponūt/
qñ in spe retributiōis ēknē efficiunē. Hoc ē qō monebat dñs
Matth. vj.c. Thesauriçate vobis thesauros ī cēlo: vbi nec
tinea nec erugo demolit: et vbi fures nō effodiūt nec furanē.
Multi ꝯo sūt q nō reponūt pullos suos ī nido/ ⁊ exponūt eos
in terra. i. opa faciunt p spe terreni lucri vel vanēglorię. Vñ
ibidē Mat. vj.c. dr: Nolite thesauriçare vobis thesauros in
terra. Vel pōt legi ita q̄ hēc duo resp̄ōdeāt illis duob⁹ p̄mis/
sis: Cor meū ⁊ caro mea exultauerūt ⁊c. d Eteni
passer. i. cor cogitatiōe volās. f Inuenit sibi domum
vbi secure ḋescat. s. cēlū: De q̄. ij. Corl. v.a. Scim⁹ qz si ter/
restris dom⁹ nr̄a bui⁹ habitatiōis dissoluat q̄ ēdificationē ex
deo habeam⁹/ domū nō mānu factā: ⁊ ēknā in cēl'. g Et tur
tur. i. caro casta gemitibus ⁊ ieiunijs macerata: Inuenit
h Nidū. i. claustrū vl' pēnitētię statū. Job. xxix.c. In ni/
dulo meo moriar. i Vbi reponat pullos suos. i. bona
opa: q̄ dicūt pulli turturl. i. carnis: qz aīa opari nō pōt nisi dū
est ī carne. Vñ apl's ea appropriat corpi. ij. Corl. v.a. vbi de
domo ista ⁊ nido loquit: et ō repositiōe pullor. De domo si
ue nido dic: Ēdificationē ex deo habem⁹/ domū nō manu fa/
ctā ⁊ ēknā in cēlis. Et postea addit: Audem⁹ ⁊ bonā volūtatē
habem⁹ magl pegrinari corpore ⁊ p̄sentes esse ad dñz: Ecce
passer volēs auolare de silua ad domū. De repositiōe pullo/
rū subiūgit: Iō ꝯtēdim⁹ siue absentes siue p̄sentes placere il
li. Pullos aūt appropriat corpi/ cū subdit: Oēs nos manife/
stari oportet ante tribunal christi: vt referat vnusq̄sq̄ ꝓpria
corpis ꝓut gessit. Et q̄ si illa dom⁹ vel ille nidus determiat:
l Altaria tua dñe virtutū. i. cēlestē patriā: in q̄ erit p/
fecta oblatio corpis ⁊ aīę. Dicit q̄ h cēlestl patria: tabnacula
ꝓt inhabit tionē: atria ꝓt latitudinē: dom⁹ ꝓt ḋetē: nidus
ꝓt securitatē: altaria ꝓt pfectā oblationē. o Rex me⁹:
qui me regl ī via euntē ad illa altaria. p Et de⁹ me⁹: qui
me ad h creasti: Nec mirū si cor meum ⁊ caro mea exultent/
de h: Quia/ q Bti/ sūt/ q̄ habitāt ī domo tua dñe. i. ī
illa domo cēlesti nō mānu facta. Btūs enī ē cui oīa optata suc
cedūt. Et ibi vt dic Aug⁹: q̄cq̄d voles erit: ⁊ q̄cq̄d noles non
erit. De⁹ enī erit eis oīa in oīb⁹: sic dr. j. Corl. xv.g. Et de h
laudabūt dñz ⁊ grās agēt: Vñ addit: r In sęcula sęcu/
lor. i. in ēknū: s Laudabūt te: ꝓt bnficia eis a te colla/

ta: ⁊ ꝓt bonitatē tuā. Ps. Laudate dñm qz bon⁹ dñs. Esa. Ps.134.
lj.a. Gaudiū ⁊ lētica iuenieē ī ea: gratiarum actio ⁊ vox laudis.
Beatus vir cui⁹
* terrenis delectatiōib⁹ nō deficiūt: q̄ etsi alienū nō ambiūt/ Moraliter
suis licite vti volūt: et ita isti ꝯcupiscūt ī atria dñi ⁊ nō defi/
ciūt: ⁊ ille pfecte ꝯcu/
piscit ⁊ deficit q̄ cū ēt
na desiderat: ab amo/
re tpaliū se penit⁹ ne/
cat. Vl' atria/ vocat 24.q.1.c. oīb⁹
religionē q̄ est q̄si in/
troit⁹ adtēplū cēleste.
Et atria/ dic pluralit
qz sūt diuersę religiōes: fm q̄ de atrijs dictū sup in loco illo:
Btūs quem elegisti ⁊ assūpsisti: hābitabit in atrijs tuis. Vel/ Ps.64.
Atria/ vocat materialē ecclīā: in quā debēt tēdere: libēt eun/
do ad ecclīā: in q̄ ⁊ desideria feruēt ī ozone ⁊ psalmodia: vbi
debēt hāe deuotionē cordis ⁊ hilaritatē corpis. Vñ sequit q̄
dic: a Cor meū ⁊ caro mea exultauerūt in deū vi/
uum. Cor p deuotionē: et caro per hilaritatē. d Eteni
passer iuenit sibi domū. i. aīa iuenit sibi vulnera christi ī
q̄b⁹ ḋescat. g Et turtur. i. caro casta ⁊ macerata: vt ꝯ⁹ dic
tū est: h Nidū. s. asperitatez vitę christi: i Vbi repo/
nat/ p humilitatem: k Pullos suos: id est opera bona/
ne p supbiā amittat. Qui enī vitā christi respicit/ ō vita ꝓpa
nō supbit: Quia vt ōr Job. xxv.b. Stellę nō sūt mūdę ī cō/
spectu ei⁹: quāto magl hō putredo ⁊ fili⁹ hoīs vermis. Et h
sūt l Altaria tua dñe virtutū. s. crux ⁊ tota vita tua: in q̄
te mactasti ⁊ deo p̄si ꝓ nob teipm hostiā acceptabilē obtuli/
sti. Vel/ altaria. i. sacramētū altarl: in cui⁹ fide ⁊ pceptione
oēs fideles/ ⁊ p̄cipue religiosi/ q̄si ī domo ḋescūt: et q̄si ī nido
nutriūt ⁊ roborāt pullos bonor operę suor. Vel/ altaria/ ad
lram/ circa q̄ religiosi iuenīūt sibi domū ⁊ nidū: qz ibi morian
tur ad ozonē ꝓstrati: Et sic loquendo/ p passerē ⁊ turturē in/
telligim⁹ virū religiosū. Et infra dicem⁹ ꝓpietates istarum
auiū quę religiosis ꝯueniūt/ ⁊ nūc pseq̄mur lram: m Dñe
cui. s. iugit seruio: nō aūt a me hocipsū habeo/ sed a te qui es/
n Virtutū/ dator ⁊ pseruator. Ps. Ipe dabit ꝯtutē ⁊ for/ Ps.67.
titudinē plēbi suę. o Rex meus/ cui in actiua vita milito.
p Et de⁹ me⁹: cui in cōtēplatiua vita vaco. Ps. Vacate ⁊ Ps.45.
videte qm̄ ego sū de⁹. Et ex q̄ hēc bona iueniunē in religiōe:
q Bti q̄ habitāt ī domo tua dñe. i. ī ipa religiōe: De
q̄ in psalmo. Qui ihabitare facit vni⁹ moris ī domo. Et ali/ Ps.67.
bi. In domo dei ābulauim⁹ cū ꝯsensu. Et hi non tm̄ in p̄senti Ps.54.
te laudāt: sed et/ r In sęcula sęcl'or laudabūt te. Hic
enī incipiūt/ ⁊ ī futuro nō cessabūt. Vñ bñ dic: Bti qui ha
bitāt ⁊c. q.d. hic iam incipit btitudo eor: quā in ēknū habe/
būt: Scōm illud Lucl. x.g. Maria optimā partē elegit quę
nō auferet ab ea. iij. Regl. x.b. Bti viri tui ⁊ bti serui tui hi
q̄ stāt coram te semp ⁊ audiūt sapiaz tuā. Nūc aūt videamus
ꝓpietates passerl q̄ viro religioso siue etiā alijs virl bonis Proptates pas/
ꝯueniūt: q̄ notanē his ꝯsib⁹. Prole potēs/ hominū vicin⁹/ ⁊ seris cōuenien/
hostia lepre: Callid⁹/ ⁊ cātās/ hyemans/ cib⁹ est/ volat/ ignit. tes religiosis et
Vir enī religiosus ⁊ iust⁹ sic passer ē: prole potēs. Gen. xxij. bonis viris
c. Multiplicabo semē tuū sic stellas cęli. Hominū vicin⁹: qz Versus
spūsctūs q̄ hīat ī eo dr ab effectu. Sap. vij.c. Human⁹/ be/
nign⁹. j. Corl. ix.d. Oīb⁹ oīa fact⁹ sū: vt oēs saluos facerem.
Et hostia lepre. i. pctī. Leuitl. xiiij.a. ō leproso dr: Offerat p
se duos passeres q̄b⁹ vesci licitū est: sctī offerre se pro aīabus
alior sūt pati. ij. Corl. xij.e. Ego aūt libētissime impēdam ⁊
supimpēdar ipse p aīab⁹ vrīs. Callidus. Prouerb. xxij.a.
Callidus videt malū ⁊ abscōdit se. Prouer. xiiij.b. Callidi ē
intelligere viam suā. Et cantās dño/ ad lram in ecclesia. Ps.
Cātabo dño in vita mea psallā deo meo q̄diu sū. Hyemās/ Ps. 105.
nō dimittit locū suū ꝓt aduersa. Eccs. x.a. Si spūs ptātez
habētl ascēderit sup te/ locū tuū ne dimiserl. Cib⁹ ē. i. exēplū.
Job. xxxj.d. Quis det de carnib⁹ ei⁹ vt comedam⁹. i. etiam
carnalia exēpla ipsi⁹ seq̄m̄. Volat/ ꝯtēplādo. Ps. Volabo et Ps.54.
requescā. Ignit/ illo igne/ de q̄ dñs Lucl. xij.f. Ignē veni mit/
tere ī terrā. Pōt etiā in malū legi de malis p̄latl/ canonicl/ et

Alie ꝓprietates passeris ꝓuenientes malis clericis

clericis: q̃ dicunt passeres ꝓpt alias ꝓprietates q̃ notant alijs ꝓsib⁹. Lasciuus/nido molli/ perit igne/ caducus: Vilis/riualis/leprosus/stercorat aras: Qua calet veneri/ fur frugũ/tẽpla colũbis Aufert/venat muscas/paru⁹/male mordet. Illi eni sup̃ dicti sũt lasciui. Osee.iiij.d. Quasi vacca lasciuiẽs declinauit ephraim. Mido molli. Amos.vj.a Ue q̃ opulẽti estis in sion ꝛc. Et p⁹.b: Qui lasciuit in strat vẽis. Columba autẽ habet durũ nidũ.s.scri: sic btũs laurẽti⁹ habuit lectũ ferreũ. Perit igne nocturno.s.luxurię. Job.xxxj.b. Ignis ẽ vsq̃ ad ꝓsumptionẽ deuorãs. Caduc⁹. Prouer.iiij.c. Nescit vbi corrũpant. Vilis. Prouer.vj.d. Preciũ scorti vix ẽ vni⁹ panis: Ergo similit ꝛ scoratorꝛ. Miere.ij.g. Or vilis facta es nimis/iterans vias tuas. Rivalis. Amos. vij.d. Uxor tua in ciuitate fornicabit. Eccl.xiiij.a. In bonis illi⁹ ali⁹ luxurabit. Leprosus/lepra giezi.iiij.Regꝛ.v.g. Lepra naaman adhęrebit tibi ꝛ semi tuo.i. his q̃ simoniã cõmittunt/vsq̃ in sempiternum.

Alt suscepcio eius Alt dñe: ascẽsus

a b̃ũt te. Beat⁹ vir cui⁹ ẽ auxi
c liũ abs te: ascẽsiones i cor/
b de suo disposuit i valle la/
c chrymar in loco quẽ posuit.

Octau⁹/nihil singularit agere. Non⁹/tacere vsq̃ ad interrogationẽ. Decim⁹/nõ esse facilẽ ad ridendũ. Undecim⁹/pauca ꝛ rõnabilia loq̃. Duodecim⁹/statu ꝛ habitu humilitatẽ pretendere. Quę oia breuit pnt notari his trib⁹ ꝓsib⁹. Qui timet/ꝛ nil vult/parens/ patiẽsq̃ fatet: Se temnit/ pręfert alios/nil singulus audet: Absq̃ loq̃/risuq̃ grauis/stat pron⁹ vbiq̃. Amos.ix.b. Qui ędificat ascẽsiones suã in cęlo: ꝛ fasciculũ suũ super terrã fundauit ꝛc. Fascis pmit deorsum ꝛ rapit sursum: hęc ẽ humilitas. Scõs modus/per opa miscõię. Unde salomon fecit sex gradus q̃bus ascẽdebat ad thronũ suũ: per q̃s significant sex opa miscõię/quib⁹ ascendit ad thronũ cęlestẽ. Uñ Matth.xxv.c. dicet his q̃ a dextris erũt: Uenite bñdicti pris mei possidere regnũ vob paratũ a pstitutiõe mũdi: Esuriui eni ꝛ dedist mihi mãducare. q.d. ascendite ad cęlũ per scalã miscõię quã vobis parastis. Tertⁿ mod⁹ ẽ ꝓtẽplatio: in qua a cognitiõe creaturę ascẽdit homo ad cognitionez creatoris. Ezech.xl.d. Ecce porta q̃ respiciebat ad austrum. Et p⁹ pauca: Et in gradib⁹ septẽ ascẽdebat ad eã. Porta respiciẽs ad austrũ/est ꝓtẽplatio q̃ respicit cęlũ: in q̃ est feruor amoris in quã ascẽdit hõ septẽ gradib⁹. Primo ꝓtẽplans ea quę sũt tm̃: vt lapides ꝛ hmõi. Scõo ea q̃ viuũt tm̃: vt plãtę et herbę. Tertio ea q̃ sentiũt: vt aialia bruta. Quarto ea quę discernũt: vt homes. Quinto ea quę cõprehẽdũt: vt angelos ꝛ aias glorificatas. Sexto christi humanitatẽ ꝛ ea quę ptulit i carne. Septimo et⁹ diuinitatẽ ꝛ totã trinitatẽ. Sic q̃ habem⁹ triplicẽ ascensionẽ quam homo cui⁹ est auxiliũ a deo/disponit in corde suo. Et bene dicit/ in corde: quia ascensio prima quę est humilitatis magis ad cor ptinet. Scõa ertã quę ẽ miscõię ꝛ miseratiõis/magꝛ ad cor ptinet: q̃ parũ valet opera miseratiõis nisi ꝓcedat de corde miseris cõpatiẽte. Tertiã ertã quę ẽ ꝓtẽplatiõis/ad cor planũ est ptinere. Uñ autẽ sumat occasio istarũ ascẽsionũ/subiungit cum addit: d In valle lachrymar/vel plorationis.s.in hac valle miserię. Cũ eni homo respicit q̃ ꝓpt supbiã primi homis exul fact⁹ est in hac miseria: et cũ tot ꝛ tãtas miserias hic in se ꝛ a se sentiat/magnã habet materiã ꝛ occasionẽ seu etiam necessitatẽ humiliãdi se. Eccl.x.b. Quid supbis ẽra ꝛ cinis? Versus. Uñ superbit hõ/cui⁹ ꝓcęptio culpa: Nasci pęna/labor/vita/necesse mori: Cõcęptio eni est culpa. Ps. Ecce eni in iniqtatib⁹ cõcęptus sũ: ꝛ in pctis ꝓcępit me mat mea. Nasci pęna. Gen. iij.c. In dolore paries ꝛc. Labor vita. Gen.iij.d. In sudore vult⁹ tui vescerꝛ pane tuo. Job.v.b. Hõ nat⁹ ad laborẽ. Necesse mori. Ps. Quis est hõ qui viuet ꝛ nõ videbit mortem? Itẽ cũ in hac valle miserię vel lachrymarũ videt tot miserias miseroꝝ/ necesse habet cõpati: et ascensionẽ misericordię i corde disponere. Job.xxxj.b. Ab infantia creuit mecũ miseratio: ꝛ d vtero mtis meę egressa ẽ mecũ. Et pot sic exponi: Miseratio.i.miseria ꝓuocans ad miscõiaz. Item cũ homo hic non habet nisi miseriã ꝛ dolorẽ: q̃si cõpellitur alibi q̃rere requiem: et sic ędificare ascensionem ꝓtemplationis. Eccl. xxiiij.a. In oibus requiẽ quęsiui ꝛ nõ inueni: supple in his.s. inferiorib⁹: et i hereditate dñi morabor/contemplãdo. Propter b dicit: Ascẽsiões i corde suo disposuit i valle lachrymar: Qd etiã exponit/cũ sbiũgit: e Pn loco quẽ posuit. i.in hac valle miserię: quã posuit nob dñs vt ibi plorem⁹ peccata nostra/humiliãtes nos: ꝛ vt ibi alijs miseriis miseream̃: et vt inde reuertẽtes corde/ad patriã tẽdam⁹ cogitatione ꝛ auiditate. Et signanter dicit: posuit. Ponitur enim aliquid multotiens in scholis vt videatur quid inde sequat: et positione facta/omne sequens ex posito est concedendum: et omne repugnans est negandum. Ex hoc posito/ vt diximus/sequunt ille tres ascensiones: humilitas/ misericordia/ et desiderium cęlestis patrię: vnde eorum opposita eidem repugnant. Unde cum diabolus ea proponit nobis/ semper negare debemus. Eorum opposita sũt: ambitio/ pauperum oppressio/mũdana occupatio. Hę sunt ascensiões ꝛ scalę diaboli/quas ipse erigit

Alt eius Alt cõualle rationis Alt locum Alt dispos

Septẽ grad templationis

Ps. 50.

Ps. 88.

Ezech. 52. b.

Sap. 9. c.

Proꝑtates turturis conuenientes religiosis

Scõa pars

a Btũs vir cui⁹ ẽ auxiliũ ꝛc. Scõa ps: vbi exponit q̃ auxilio ꝓueniat ad domũ/cui⁹ hitatores bti sũt: Ad eã eni sine dei auxilio ꝓuenire ñ possum⁹. Etsi eni spũs vocet sursũ: corp⁹ tñ q̃ corrũpit aggũat aiaz: et sic int suspẽsiõis ꝛ põderis duos conat⁹/q̃dam est colluctatio ptinẽs ad torcular: in q̃ op⁹ ẽ dei auxilio: alioq̃n hõ penit⁹ deficeret: nec ad domũ cęlestẽ ꝓuenire posset. Ult q̃ dicere: Bti/sũt i patria: q̃ habitãt i domo tua dñe. Sz q̃ sine tuo auxilio nõ ꝓuenit ad eã: Btũs/ẽ mõ in hac vita: b Cui⁹ ẽ auxiliũ abs te/nõ a se/nõ ab hoib⁹. Judith.vj.d. Nõ derelinq̃s ꝓsumẽtes d te/ꝓsumẽtes de se ꝛ de sua ꝓtute humilias. Eccl.vltꝛ.b. Respiciẽs erã ad adiutoriũ hoim ꝛ nõ erat. Thren.iiij.c. Deficerũt oculi nri ad auxiliũ nrm vanũ: cũ respicerem⁹ attẽti ad gẽtẽ q̃ saluare nos non pot̃at. Et iõ btũs: q̃ ꝓ auxiliũ tuũ/ c Ascẽsiones i corde suo disposuit.s.grad⁹ vel scalã ꝓ quã ad domũ illã cęlestẽ ascẽdat. Est aũt triplex mod⁹ ascẽdẽdi. Primũ docuit btũs bñdict⁹ discipl'os suos.s.scalã humilitatꝛ ꝓ quã apud seipos descẽdẽtes apud deũ ascẽderẽt fm regulã dñi. Lucꝛ.xviij.c. Qui se hũiliat exaltabit. Et i scala illa assignat btũs bñdict⁹ duodecim grad⁹ hũilitatꝛ. Primⁿ est timor dñi. Scõs/ abrenũciatio ꝓprię volũtatꝛ vel nõ amare ꝓpriã volũtatẽ. Tertⁿ/obedictia. Quart⁹/patiẽtia. Quint⁹/ꝓfessio pctõꝝ. Sext⁹/ꝓtẽpt⁹ sui. Septim⁹/q̃ferre alios sibi.

Triplex modus ascẽdẽdi ad deũ

Duodecim gradus humilitatꝛ per quas ascẽditur ad deum

boli/quas ipse erigit ꝓtra ascēsiones et scalas domini: et multos ponit in his scalis/ ⁊ scalas dñi deiicit. j. Machab. v. d. Ecce ꝑ̃s multus cuius nō erat numerus portātes scalas et machinas vt cōprehēderēt munitionē. Hi sūt ambitiosi ꝓprie: q̄ semp sunt in pendilatria/ ⁊ machinis impetūt frequent munitionem ecclesię:

Ut Nam et Alegē dedit ⁊ fabulabūt de pe. dis. 2. Dum sancta ⁊ apparebit Ut peccem

Mā ꝑ violentiā ⁊ armatas ꝑces ingerunt se in ꝓlatiōes. Vel fm aliam lrāz: In locū quē posuit. Et tūc legitur sic: In locū/ cęlestī patrię: quem posuit deus terminū ascēsionū istarū. Ps.

a †Etēni bñdictionē dabit legislator⁊: ibūt ꝺ vtūte i virtutē⁊: videbit dē deoꝝ i sion.
b Bñe dē vtūtū exaudi ⁊ oratione meā: aurib pcipe dē iacob. Protector noster aspice deus: et respice i faciē christi tui. Quia melior est diesvna in atrijs tuis: ſuper milia. Elegi ⁊ abiectus esse i domo dei mei: mālgis q̄ habitare in tabnaculis peccatorū.

Ps. 41. Trāsibo in locum tabnaculi admirabilis vsq̄ ad domū dei. a Etenim benedictionē ⁊c. Hęc est causa quare beat est ille prędictus: Quoniā benedictionem dabit/ ei: id ē grām ꝓferet ei: quę dicitur bñdictio. i. bona datio. Vñ Glo. Bñdictionē/ euangelicę grę: b Legislator. i. christus vtriusq̄ legis ꝓditor. Esa. xxxiij. d. Dñs legifer noster: dñs rex noster ⁊c. Job. xxxvj. c. Nullus ei similis in legislatoribus. Et nota ꝗ̄ q̄ duo ꝓcurrūt ad bonū faciendū. s. electio liberi arbitrij: Vñ dicit: Ascēsiōes i corde suo disposuit ⁊c. Et infusio grę: de q̄ dic: Bñdictionē dabit legislator. Sine hac nō pōt liberū arbitriū bonū facere meritorū. Hāc bñdictionē in figura petijt axa/ Judic. j. c. dicēs patri suo: Da mihi bñdictionē: q̄ terrā arētē dedisti mihi. s. liberū arbitriū/ q̄ ꝑ se arēs ē ⁊ infructuosū/ sine bñdictiōe grę. Sed data ista bñdictione a nouo legislatore/ c Ibūt/ pficiēdo: d De virtute in virtutē. i. de actu vni virtutis in actū alteri virtutis. Non enī de ipsis virtutib intelligi pōt/ cum oēs simul infūdant cū grā: nisi sic intelligat: Ibūt de virtute/ minore: in eandē virtutē/ maiorē: fm q̄ dicit: q̄ charitas aut pficit aut deficit. Vñ Eph. iiij. d. Veritatē faciētes in charitate/ crescam in illo per oia q̄ est caput christ. Vel sic: Ibunt de virtute/ infusa quā hic habēt: in virtutez id est in christū: De q̄ dicit apl's. j. Cor. j. d. Nos ꝑdicam christū dei virtutē ⁊ dei sapiam. Et cū ad ipsum puenerint: e Videbit/ facie ad faciem: f Deus deoꝝ. i. christus: g In sion/ supna. i. in patria. Vel/ In sion. i. in speculo. s. in seipso: q̄ est speculū sine macula: vt dicit Sap. vij. d. Iter istud figuratum fuit in itinere filiorum israel/ quo per diuersas deserti mansiones puenerūt ad terram pmissionis. Per diuersas enim mansiones: de quibus habetur Nume. xxxiij. significant diuersę virtutes. Per terram pmissionis ęterna patria designatur. Vt autem ad illam domū ⁊ patriam peruenire possit ꝓpheta vel quilibet iustus in cuius persona loquitur hic ꝓpheta: tertiam partem addit de psalmo/ in q̄ orat humiliter vt illud ei concedatur/ dicens: h Domine deus virtutum exaudi orationē meam. Dñe/ cui cuncta debent seruitiū: ⁊ reddunt vniuersa quę debent/ prę hominem/ qui magis tenetur: quia magis ab eo accepit. Unde de malis hominib dicit Job. xij. b. Audacter ꝓuocant deum cum ipse dederit omnia in manus eorum. Et addit quasi cum indignatione/ dicens: Mirū interroga iumenta ⁊ docebunt te: ⁊ volatilia cęli ⁊ indicabunt tibi. i Deus/ creator/ cui debetur cultura a rationali creatura. Matth. xv. b. Sine causa colūt me docētes doctrinas ⁊ mādata hominū.

Ps. 135. k Virtutū: qui facis mirabilia solus. Vel/ virtutū/ illarū infusarū ꝑ quas ascēdit ad videndū deū deoꝝ in sion. Vel virtutū/ cęlestiū. i. angelorū quib sociari desidero. l Exaudi orationē meā/ qua te ꝓcor vt mihi des illas virtutes. m Aurib pcipe. i. cito audi: n Deus iacob/ ad litteram. Vel/ deus iacob. i. luctātiū in hac vita: inē quos ego lucror. q. d. audi me vt me de iacob facias israel: vt in gloria

Ps. 38. videā te deū deoꝝ in sion. Ps. Exaudi orationē meā ⁊ deprcationē meam: aurib pcipe lachrymas meas ⁊c. Ut autem citius audiat/ blanditur ei ⁊ bñficium eius recognoscit/ cū subiungit: o Protector noster aspice deus. Protector noster: qui nos ꝓtegis ꝑ filiū tuū. Ecc. j. xxxiij. c. Protector potentię firmamentū virtutis tegimē ardoris. Filis enim fuit quasi scutū quo ꝓtexit nos pater: Unde et vulnera ꝓtulit/ ne nos ꝓcuterem. Vñ Esa. liij. b. Ipse aūt vulnerat est ꝓter iniqtates nras: attrit est ꝓter scelera nra ⁊c. Tu g: Protector nr aspice/ oculo miscōię super nos. Et vt nostri facilius miserearis: p

p ce de: et respice i faciē christi tui. Quia melior est diesvna in atrijs tuis: ſuper milia. Elegi ⁊ abiectus esse i domo dei mei: mālgis q̄ habitare in tabnaculis peccatorū.

Respice in faciem christi tui. Id litteram: respice/ christū hoīem factū/ ꝓsputū/ flagellatū/ crucifixū/ mortuū ꝓpter nos. q. d. si hoc facis: tunc non repelles orationē meaz. Hoc est q̄ dicē beatus Bern. Securum habes accessum o homo ad deum: habes filium ante patrem: ante filium habes matrem. Filius ostendit patri latus ⁊ vulnera: mater ostendit filio pectus et vbera. Nulla potest ergo esse repulsa: vbi tot occurrunt charitatis insignia. Et quasi quęreret dominus ab ipso: quare ita desideras puenire ad domū cęlestē? Reddit causaz dicens: q Quia melior ē dies vna. i. imutabilis ⁊ ęternа: r In atrijs tuis: De q̄b supra dixi: Concupiscit et deficit anima mea in atria domini. s Super milia/ dierum q̄ sunt in hoc sęculo prędenti: et quę tū multum desiderātur ab hominibus huius sęculi. De illa die vna. ij. Pet. iij. b. Unus dies apud dominū sicut mille anni. Et Zach. xiiij. b. Erit dies vna quę nota est domino/ non dies neq̄ nox. Job xj. d. Quasi meridianus fulgor consurget tibi ad vesperum: et cum te consumptū putaueris/ orieris vt lucifer. Et vt ad illa atria admitti merear: t Elegi abiectus esse: id est humiliari ⁊ vilificari. v In domo dei/ inferiori: id est in ecclesia: vt de hac possim assumi ad domū superiorē ⁊ cęlestem. Elegi/ dico x Magis q̄ habitare in tabernaculis peccatorum: id in gloria sęculi: quę per tabernacula intelligitur: Quia tabernacula nō habent nisi magni homines: et quia gloria sęculi non est stabilis/ ꝯ mobilis: vt tabnaculum cito transit. Unde mali gloriosi huius sęculi in fine dicturi sunt illud Sap. v. b. Quid nobis profuit superbia: aut diuitiarum iactantia quid contulit nobis? Trāsierūt oia illa velut vmbra et tanq̄ nūcī ꝓcurrēs ⁊c. Et ꝗ faciendū est:

Ut Quoniā

Ut tabij

Ut dñi

Quia misericordiā Specialiter et magis propriē potest dicere hęc verus religiosus. t Elegi abiectus esse in domo dei. Domus dei ē religio: De qua in Ps. In domo dei ambulauim cū consensu. Et alibi: Qui habitare facis vnius moris i domo. Ibi abiect esse eligit/ qui se ex toto abijcit ⁊ subijcit alterius volūtati. Abiecti etiam sunt religiosi: id est a sęcularibus despecti. Hiere. xxxiij. d. Duę cognationes quas elegerat dominus abiectę sunt: ⁊ populum meum despexerūt/ eo q̄ non esset vltra gens coram eis. Duę cognationes/ sunt duę religiones quę cognatę sunt: quia de eodem stipite: id est de christi paupertate procedūt. Cognatiōes sunt: quia per dei gratiam in multo filiorum numero multiplicatę sunt. Has elegit dominus post apostolos/ vt portent nomen suū coram gentibus et regibus et filijs israel: id est coram populis ⁊ principibus et clericis. Job. xv. c. Ego elegi vos ⁊ posui vos vt eatis ⁊ fructum afferatis ⁊ fructus vester maneat. Hoc apostolis dictum est: et intelligitur dictum esse eorum imitatoribus quos elegit domin de sęculo/ ⁊ posuit in religione: non vt sedeant in claustro q̄ aliorum religiosorū est: sed vt eant pedibus suis: non vt portent in equis: ⁊ fructū afferant animarum qui manet i ęternum: non fructum questuarium qui transitor est. Et licz electę sint a dño: tñ abiectę ⁊ despectę sunt a mūdo/ ita q̄ non reputantur quasi homines. Sed hāc abiectionē eligūt boni/ x Magis q̄ habitare i tabernaculis pctōꝝ. i. in mobilibus mūdi. Numeri. xvj. d. Recedite a tabernaculis hominū impiorum/ et nolite tangere q̄ ad eos ꝓtinent: ne inuolūamini i peccatis eorum. j. Regi. xv. b. Abite/ recedite atq̄ discedite ab amalech/ ne forte iuoluā te cū eo. Ecc. xiij. a. Qui cōmunicauerit supbo induet supbiā.

Moraliter de religiosis Ps. 54. Ps. 67.

a Quia miscdiã ⁊ vitatẽ diligit de⁹. i. misereri ĩ pñti ⁊ pmissa reddere i futuro. Sz miserek tm̃ miseros se reputãtib⁹ ⁊ abijciẽtib⁹ se. Uñ diabolo nunq̃ miserebik: qz supb⁹ ẽ: nec se pt abijcere vel hũiliare. Itẽ glia ẕna pmissa ẽ hũilib⁹ et abijciẽtib⁹ se: et supbis pmissa ẽ ẕna detectio. Lucꝰ. xviij. c. Qui se exaltat humiliabik: ⁊ q̃ se humiliat exaltabik. Et iõ bonus estimator: magꝭ eligit abiect⁹ esse i domo dei q̃ habitare i tabernaculis pctõr. Unde de moyse dr Heb. xj. e. Fide moyses grãdis fact⁹ negauit se eẽ filiũ filie pharaonis: magꝭ eligẽs affligi cũ ꝓplo dei q̃ tpalis pcti hẽ iocũditatẽ: maiorꝭ diuitias estimãs thesauro egyptiorũ ĩproperiũ christi. Quare: Aspiciebat enĩ in remũerationẽ: quã d̃ miscdia habit dñs humilib⁹: ⁊ d̃ vitate pmissi reddet: Quia miscdiã ⁊ vitatẽ diligit de⁹. Uñ d̃ illa remuneratiõe sbdit: b Gratz ⁊ gliã dabit dñs. q. d. dabit gliaz quã pmisit: et hoc psũ erit gra. Uñ Eccꝭ. xj. b. Datio dei pmanet iustꝭ: ⁊ pfect⁹ illi⁹ successus habebũt in ẕknũ. Vel sic: Gram/in p̃senti: et gliam/in futuro. Gram/ de miscdia quã diligit: gliam/de vitate quã pmisit.

Moralit ✱ Et b faciẽdũ ẽ: a Quia miscdiã ⁊ vitatẽ. i. verã misericordiã ⁊ vitatẽ misericordẽ: diligit de⁹. Multi sũt i sęclo q̃ dicũt: Si essem ĩ religiõe nõ possẽ facere opa miscdię q̃ facio i sęculo: vñ melꝭ ẽ mihi esse i sęculo. Sz ipi i pctõ sũt/nõ sunt vere misericordes: qz sibijpsis crudeles sũt. Et vt dicit Eccꝭ. xliij. a. Qui sibi nequã est/cui alij bon⁹ erit: Iõ vera miscdia incipit i hõie a seipo. i. pmo debet misereri sibi. Eccꝭ. xxx. d. Miserere aię tuę placẽs deo. Et q̃ vult facere opa miscdię: debet seipm p̃ dare deo/q̃ seipm dedit p ipo. Sic faciũt religiosi q̃ nõ tm̃ sua dãt ⁊ relinquũt: ⁊ cõpatiẽtes christo ⁊ sibi/ipsis/seipos offerũt deo. Et hęc ẽ miscdia vera ⁊ vitas misericors quã diligit dñs. Ipsi etiã licz nõ postea multas elemosynas erogẽt: spũales tm̃ erogare nõ cessant/ orãdo et p̃dicãdo ⁊ pfessiones audiẽdo. Et hęc multo magis diligit de⁹ q̃ corpales elemosynas. Prouer. xiiij. c. Miscdia ⁊ veritas p̃parãt bona. Itẽ Prouer. xv. d. Per miscdiã ⁊ fidẽ purgant pctã. Itẽ Prouer. xvj. a. Miscdia ⁊ vitate redimit inimicãs: ⁊ in timore dei recedit omnis a malo. Et sic faciẽtib⁹: b Gratz ⁊ gloriã dabit dñs: sic. ꝛ. expositũ est. Et q̃d⁹ dabit: Nõ pcõrib⁹ in pctõ pseuerãtib⁹: ⁊ inocẽtib⁹ ⁊ iustꝭ. Hoc ẽ q̃d sequit: c Non priuabit bonis/grę in p̃senti: nec bonis glię ĩ futuro: d Eos q̃ ambulãt. i. pficiunt: e In inocẽtia. Btũs Bern. addit: Nec eos dñe qui ambulãt ĩ pgnitẽtia. Ps. Judica me dñe: qm̃ ego in innocẽtia mea ingressus sũ. Multi dormiũt ĩ innocẽtia. Prouer. vj. b. Usq̃q̃ piger dormis: Et aliq̃ volãt ĩ ea: vt ptẽplatiui. Esa. lx b. Qui sũt isti q̃ vt nubes volãt: ⁊ q̃si colũbę ad fenestras suas: Et q̃dã tumẽt ĩ ea/q̃ inde supbiũt: vt pharisę⁹/ Lucꝭ. xviij b. Gras ago tibi de⁹ qz nõ sũ sic ceteri hoim. Ergo vt illa bona habeam⁹/inocẽtiã custodiam⁹: ⁊ bona p̃ntia ⁊ tpalia ptẽnam⁹: q̃ qui appetũt inocẽtiã pdũt: sic dr Prouer. xxviij. c. Qui festinat ditari nõ erit inocẽs. Sz qz multi illas diuitias p̃sentes q̃s vidẽt amãt: et vt dicit apls: sperãt in incerto diuitiarũ: notabilik cõcludit dicens: f Dñe virtutũ/supcęlestium: et/virtutum. i. miraculorũ factor: et/virtutum/theologicarũ dator: g Btũs hõ qui sperat ĩ te/nõ in diuitijs. j. Timoth. vj. d. Diuitib⁹ hui⁹ sęculi p̃cipe nõ sublime sapere: nec spare ĩ incerto diuitiarũ: ⁊ ĩ deo viuo q̃ p̃stat nobis oia ad fruẽdũ. Ps. Cũ exarserit ĩ breui ira ei⁹: bti oẽs q̃ pfidũt ĩ eo. Esa. xxx. d. Bti oẽs q̃ expectãt te. Eccꝭ. ij. b. Qui timetꝭ deũ/spare ĩ illũ: ⁊ veniet ĩ oblectatione vob miscdia.

Al tambulãtes

Al deus

Al truunt

Ps. 25.

Ps. 2.

Enedixisti dñe ꝛc. Expo. Ps. LXXXIIII

Titulus. In finẽ filijs chore psalm⁹. In p̃cedenti psalmo egit de gloria ⁊ d̃ tabnaculis ẕknis ⁊ de ascẽsu ad ea: In isto redit ad caput circuli. i. ad itiũ grę. s. ad christi incarnationẽ: quę ẽ nob cã principaliorũ ascẽdẽdi ad ẕtna tabnacula. Et notabile ẽ q̃ iste psalm⁹ licz agat d̃ incarnatiõe: tm̃ intitulat d̃ passiõe: et tradit vel cãtat filijs chore: id ẽ filijs passiõis christi q̃ in caluaria crucifix⁹ ẽ. Chore enĩ interptat calu⁹: vt. ꝛ. frequent habuim⁹. Hoc autẽ cõpetent fit: qz tota christi vita fuit passio: et incipit a natiuitate: Ut tpe passiõis q̃ ecclia recitat ei⁹ passionẽ in hymno: Crux fidelis ꝛc. incipit a natiuitate dicẽs: Agit inclãs ink arta positus p̃sepia ꝛc. Titulus satis patet. Intẽtiõe monet/vt p fidem ad christũ accedam⁹ vt bñdictionez hãc mereamũ. Modus. Tripertit⁹ ẽ psalm⁹. Primo oñdit ablationẽ iniqtatis a plebe dei p bñdictionẽ incarnatiõis christi. Secõ refert ⁊ pcak deũ auerti ab ira: ⁊ christi aduentũ propk d̃ petit: ibi: Mitigasti. Tertio aduẽtũ christi ⁊ q̃ta veniẽs largiatur ꝓphetat: et vt inde certos faciat filios chore/hoc spũsscti ĩ se loquẽtꝭ auctoritate p̃firmat: ibi: Audiã q̃d loq̃tur in me dñs de⁹. Agẽs q̃ d̃ incarnatiõe: pmo ostẽdit vtilitates ex ea nob pueniẽtes. Prima ẽ infusio grę: q̃ notak/cũ dicit: Bñdixisti dñe terrã tuã. Secda ẽ pcti original⁹ remissio q̃ notak/cũ addit: auertisti captiuitatẽ iacob. Tertia ẽ refrigeratio q̃ fomitẽ: q̃ notak/cũ dic: Remisisti iniqtatez plebis tuę. Quarta ẽ remissio pcti actual⁹: q̃ notak/cũ dic: Operuisti oia pctã eorũ. Prophetica q̃ certitudie futura q̃si pterita narrãs dic: O i Dñe pt q̃ quõdã maledixisti terrã ꝓpt pctm̃ pmi hois (Gen. iij. c. Maledicta terra i opere tuo) modo: b Bñdixisti/infũdẽdo grãz p secũdũ hoiez. k Terrã tuã. i. eccliã ꝓpm̃ videlicz christianũ. Ps. Misericordia dñi plena est terra. s. p christũ: De q̃ in psalmo. Qm̃ dab eũ in bñdictionẽ in sęculũ sęculi. Et d̃ ipo dictũ est abrae Gen. xij. a. In semĩe tuo bñdicenk oẽs gẽtes. Et p illã bñdictionẽ: l Auertisti captiuitatẽ iacob. i. pctm̃ originale: p q̃d gen⁹ hũanũ captiuũ tenebak a diabolo. Unde dicebat apls/Roma. vij. d. Video aliã legẽ in mẽbris meis repugnãtẽ legi mẽtꝭ meę: et captiuãtẽ me ĩ lege pcti. Et adiũgit: Infęlix ego hõ q̃s me liberabit d̃ corpe mortis hui⁹: Gia dei p iesum christũ dñz nr̃m. Esa. xlv. c. Captiuitatẽ meã dimittet nõ in p̃cio neq̃ ĩ munerib⁹. Et bñ dic: Jacob: qz nõ oẽs accipiũt grãz istã nisi q̃ in baptismo suplãtãt aduersariũ abrenunciantes sathanę ⁊ omnibus pompis eius. Nec tm̃ delek p hoc peccatũ originale: sed ⁊ fomes debilitak. Unde addit:

✱ Remisisti. i. refrigerasti

Moralit

Ps. 32

Ps. 20.

b Bñdixisti dñe terrã tuã. Moralit: Terra dñi quam ipse colit vt fructũ afferat: est aia fidel⁹: quã cũ bonũ fructũ affert/ bñdicit dñs. Uñ Heb. vj. b. Terra sup se veniẽtẽ sępe bibens imbrẽ ⁊ generãs herbã opportunã his a q̃d⁹ colit accipit bñdictionẽ a deo: pferẽs aũt spinas ⁊ tribulos reproba ẽ ⁊ maledicto ꝓxima. Hęc bñdictio ẽ grę mltiplicatio in p̃senti/ ⁊ glię collatio in futuro. Hanc bñdictionẽ debem⁹ petere a pre nr̃o cęlesti: sic axa Josue. xv. d. et Judicꝭ. j. c. q̃ dicebat pri suo: Da m̃ bñdictionẽ qz terrã arẽtẽ dedisti m̃. i. nõ bñdictam: da m̃ et irriguã. i. bñdictã. Eccꝭ. xxxiij. f. Pluuię benedictiõis erũt. l Auertisti captiuitatẽ iacob. i. luctatores contra temptationes seruasti: ne ducerentur in captiuitatem peccati vel inferni: Sicut de malis dicitur/ Esa. xlvj. a. Anima eorũ in captiuitatẽ ibit. Ps. Conuerte dñe captiuitatẽ nr̃am sic torrẽs in austro. Et si forte ante peccauerũt:

Ps. 125.

✱ Remisisti iniqtatẽ plebis

De btã vg

Itẽ d̃ btã virgine p̃t legi: q̃ ẽ terra bñdicta. i. ferax. j. Dñi dabit benignitatẽ et tra nr̃a dabit fructũ suũ. De hac igit dic: b Bñdixisti dñe terrã tuã. i. btãz vginẽ/quã bñdixit de⁹ sctificãdo i vtero: fomitẽ extiguẽdo: potẽtiã generãdi illi tribuẽdo. De ista terra d̃ in psalmo: Terra nr̃a dedit fructũ suum. i. btã virgo pepit filiũ. Dedit nõ reddidit: qz semẽ nõ recepit. Hęc aũt terra bñdicta nõ tm̃ fructũ dedit: ⁊ q̃tidie pctõrib⁹ remediũ p̃stat: Uñ addit: l Auertisti/o christe m̃ſi p̃cib⁹: m Captiuitatẽ iacob/nõ dormiẽtiũ/ ⁊ reluctãtiũ q̃ ꝗ vitia luctãt resist do/r cũ deo luctãt orãdo. Hoc captiuitatẽ auertit christ⁹ p̃cib⁹ beatę m̃ſi ei⁹: qz ipse nihil ei negat q̃d petat: et ipsa

✱ tat: et ipsa